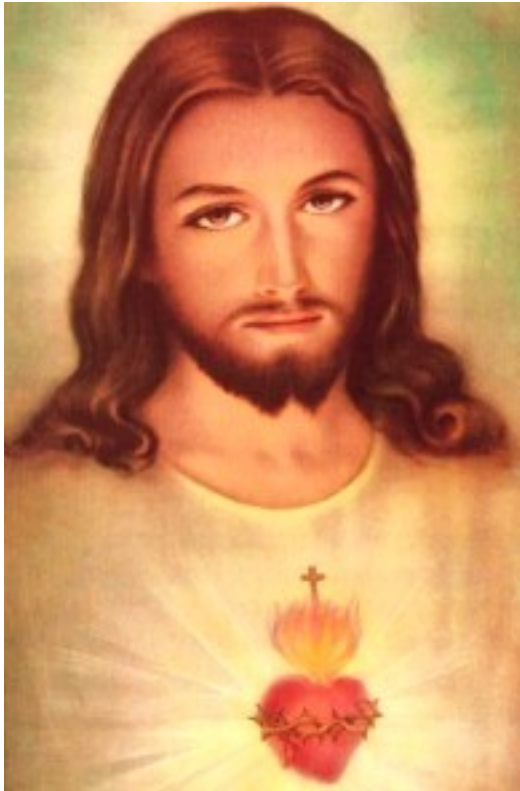

Kto si Ty, Ježišu, pre mňa?

Napísal Balek Robert

Streda, 24 Február 2010 14:52

Hoci ti, Ježišu, veľa toho vo svojom živote nedovoliť pre mňa vykonať, aj tak...

Si pre mňa pevným bralom, o ktoré sa môžem spokojne kedykoľvek oprieť bez strachu, že sa vyvalí.

Si pre mňa obrovskou kamennou stenou, za ktorou som v bezpečí, pretože ju nik nedokáže rozbiť a zlomiť.

Si pre mňa svetlom vo tme a chlade, ktoré mi ukazuje cestu a osvetľuje svet okolo mňa v pravde taký, aký v skutočnosti je.

Si pre mňa svetlo, ktoré mi dáva teplo v chlade srdca okolo.

Si oheň, ktorý ma spaľuje túžbou po Tebe, túžbou vykonať veľké veci pre Teba, odvahou ísť aj do najväčších bojov, len aby som znova vrátil svojmu kráľovi stratené územia a vyrval ich spod vlády nepriateľa.

Si mojím štítom, ktorým môžem odraziť akýkoľvek útok nepriateľa.

Si veliteľ, na ktorého múdrosť a skúsenosť v boji sa môžem vždy spoľahnúť, ktorého príkazy sú slasťou vyplňať, pretože z nich dýcha predchuť víťazstva, ktorého odvaha ma ženie spolu s ním do boja nasadiť ako on seba samého - svoje telo i dušu za záchranu iných.

Si spolubojovníkom, ktorý sa hodí predo mňa v poslednej chvíli, len aby smrtonosný šíp neutkvrel v mojom srdci a nezabil moju dušu, ktorý sa namiesto mňa ponúkne nepriateľom, aby mňa nechali ísť a Teba roztrhali miesto mňa na kúsky.

Kto si Ty, Ježišu, pre mňa?

Napísal Balek Robert

Streda, 24 Február 2010 14:52

Si vodcom, ktorý ma vedie svojou milovanou a láskavou no pevnou rukou k šťastiu večnosti, vodcom, ktorému vďaka jeho umu, predvídavosti a zodpovednosti môžem naplno dôverovať bez náznaku strachu zo zblúdenia.

Si pre mňa náruživým milencom, milovaným ženíchom, jemne no pevne si ma privíňajúcim k srdcu, šepkajúcim do uší môjho srdca neprestajné: „Milujem Ťa, milujem a nikdy neprestanem milovať láskou spaľujúcou tvoje vnútro slastným plameňom mojej pozornosti, láskou oživujúcou v tichu všetko mŕtve, liečiacou všetky rany a všetky choroby duše i tela, zohrievajúcou všetko skrehnuté a zamrznuté, láskou zľúbajúcou Ťa tisícmi bozkami, čakajúcou a prahnúcou po Tebe... Večnou, nikdy nekončiacou, naplňujúcou Ťa šťastím až do vytŕženia, premieňajúcou Ťa v čoraz vernejší obraz mňa samého, zbožstvujúcou Tvoju krehkú ľudskosť, vťahujúcou Ťa čoraz hlbšie do samého jadra nášho spoločenstva s Otcom a Duchom – do našej lásky a šťastia, ktoré smie prežívať len sám Boh... láskou, staviacou Ťa vysoko nad všetky stvorenia ako svoje milované dieťa – syna, dcéru, ako svojho milovaného brata, sestru...“

Si pre mňa odvážnym nebojácnym a hľadajúcim pastierom, nebojacim sa nijakej divej zveri, záchrancom z pazúrov leva či vlka, nežne túliacim sa ku mne ako k ovečke berúc si ju na ramená a šťastný radujúc sa nad svojou nájdenou milovanou viac ako nad 99-timi spravodlivými.

Si lekárom môjho tela ale hlavne mojej duše, ktorý ma zaúča do tajov uzdravovania duší.

Si pokojným prístavom, kde si môžem odpočinúť od búrok na nepokojnom mori sveta.

Si istotou odpustenia, aj keby som spáchal tie najohavnejšie skutky, aj keby mi už nik z ľudí nedokázal odpustiť, aj keby chcel.

Si mojou hlbokou nádejou v Dobro a Lásku, ak už všetci okolo stratia aj poslednú nádej v dobro a lásku vo svete okolo.

Si mojím verným a stály spoločníkom na cestách, spolupútnikom aj na kraj sveta, ktorý ma NIKDY neopustí ani pri tých najkrutejších a najnebezpečnejších chvíľach putovania.

Si milujúcim priateľom, ktorý zostane stáť vedľa a držať ma za ruku a podopierať aj v tých najneprijemnejších, potupných a pre mňa ponižujúcich chvíľach života, keď všetci odídu a s odporom sa odvrátia odo mňa, hoci aj právom, Ty sa tohto práva vzdáš a pri mne zostaneš napriek všetkému, môj milovaný.

Si pre mňa pevným kamenným základom, na ktorom svoj život postavím a nič ho nepodmyje ani nerozruší.

Si uragánom Lásky, ktorý ma tiahne za sebou do výšok dokonalosti ale už nepustí späť na zem, si ovlažujúcou čistou vodou, ktorá ma očistí, obmyje a uzdraví, zahasí aj ten najväčší smäd.

Si piesňou, ktorú by som chcel spievať znovu a znovu, slnečným lúčom nádeje pre mňa

Kto si Ty, Ježišu, pre mňa?

Napísal Balek Robert

Streda, 24 Február 2010 14:52

strateného v mojich tmách.

Si pre mňa dôvernou bútlavou víbou, ktorej môžem zveriť aj tie najskrytejšie tajomstvá skryté pred očami všetkých hlboko vo mne, ktorej sa môžem vyžalovať vždy a všade, kdekoľvek by som bol.

Si pokladom nevyčísľiteľnej hodnoty, vykupujúcim ma zo zajatia večnej smrti na kríži namiesto mňa.

Si pre mňa všetkým, čo si len môžem predstaviť, lebo z Teba, v Tebe a s Tebou som povstal k bytiu kvôli láske, ktorou si ma miloval od večnosti a pripravoval môj vstup do nekonečného milovania s Tebou, zjednotený navždy ako ženích s nevestou vo večnom objatí lásky...

Často sa však cítim, môj Milovaný, sám... Hlavne preto, lebo nehľadám ako zamilovaný horúčkovo tvoju prítomnosť, tvoju tvár, tvoj pohľad a dotyk. Už dávno som od tohto hľadania ustúpil a ponoril sa do tmy bez Teba a ponáram sa stále hlbšie a hlbšie... Znovu ma, prosím, zachráň, môj Záchranca... Vrhni sa znovu odvážne do búrlivých vln mora zabudnutia a vytiahni odtiaľ moju polomŕtvu dušu. Oživ ju svojím dychom lásky a vráť opäť k životu s Tebou v plnosti šťastia, hoci aj v utrpení a bolestiach tohto sveta, no predsa zušľachťujúcich tvár mojej duše do krásy večnosti. Príď a zachyť mňa, ponárajúceho sa hlbšie a hlbšie do tmy sebazničenia, zúfalstva, strachu a nezmyselnosti. Zasvieť svetlom svojho pohľadu a vyžeň všetkých zloduchov z mojej prítomnosti, ktorí ma zväzujú, veď si môj Osloboditeľ. Nenechaj svojho milovaného v okovách, hoci spočiatku dobrovoľných, hlúpo sa nechajúci zlomiť a zviazať. Príď a oslobod', uzdrav a očisti tohto bláznivého hlupáka z jeho vlastného väzenia.

Dúfam vo tme, verím napriek hmle a víchrici zla navôkol, viem, že Ty určite prídeš, lebo Tvoja láska je väčšia ako moja zrada, ako moja hlúposť a slepota. Príď, ja čakám, prosím, príď, Ty moja Nádej večného a nikdy nekončiaceho objatia lásky a ukry ma hlboko do svojho prebodnutého Srdca...

Autor neznámy